O ÎNTREBARE PE BUZELE A MII DE SUD-AMERICANI !

OARE MASCHIO AR FI SALVAT ARGENTINA ?

PERFUMO (căpitanul echipei argentiniene) : „Ce părere am despre echipa noastră ? Nici una ! M-am săturat de fotbal !"

Totul s-a succedat cu o viteză ameţitoare. Mai întîi a fost la Paz : în capitala aceea cocoţată pe spinările Anzilor, Argentina a capotat surprinzător, 0–2, în faţa unei echipe căreia nu i se acordau nici măcar şansele teoretice ale unui draw... Reacţia a fost firească. Miile de suporteri, fideli, au început să pună întrebări, ziarele au analizat pe larg ceea ce le-a plăcut să numească **„nefericitul accident"**, dar nimeni nu s-a speriat de-a binelea, căci nimeni dintre cei care iubeau fotbalul argentinian nu puteau să creadă că „el seleccionado" — acea formaţie de fotbalişti subtili în căutarea răzbunării pentru mult discutata eliminare a căpitanului ei, Rattin, de către un arbitru vest-german, pe un gazon britanic, la C.M. din '66 — putea pierde calificarea...

Mai mult chiar, Adolfo Pedernera, zis „El maestro", ultimul antrenor din şirul celor 6 ce se perindaseră la cîrma naţionalei argentiniene în decursul celor 1 000 de zile premergătoare meciului amintit, anunţa, de dincolo de ochelarii lui uriaşi, fumurii : **„mergem la Mexico, şi mergem ca să ne întoarcem cu medalie !"**

A venit, însă, partida de la Lima : 0–1 cu Peru şi şansele Argentinei au rămas de domeniul calculului hîrtiei, cel care hrăneşte nu o dată, prin jocurile sale de-a dreptul incredibile, iluziile cele mai nebuneşti.

Pedernera, devenit ceva mai trist, recurgea la citate : **„Totul e să cîştigi un război ! Atunci uiţi de înfrîngerea suferită într-o bătălie..."**

Şi iată că Argentina n-a cîştigat războiul ! La 31 august, la Buenos Aires, în faţa a 70 000 de spectatori şi a... 15 000 de steaguri cu culorile naţionale ale gazdelor, a căzut ghilotina peste ultimele — donquijoteştile — speranţe ale miilor de suporteri : Argentina-Peru 2–2, şi cu aceasta, marea echipă, căruia mulţi îi acordau şanse la Mexico, părăsea umilită scena...

În seara ultimului meci, Buenos Aires-ul a căpătat haine de tăcere : teatrele şi cinematografele au rămas goale, autobuzele circulau fără pasageri, pînă şi mereu populatele restaurante din buza oceanului păreau ameninţate cu falimentul... Argentina îşi trăia drama fotbalului cu intensitatea specifică paralelei : a doua zi, ziarele publicau cu litere de „manşetă" apelul cel mai straniu din întreaga istorie a fotbalului : **„Iată o echipă pentru care nu merită, într-un asemenea dezastru, să te sinucizi !"**

Între timp, Pedernera, antrenorul care preluase frînele echipei cu puţine zile înaintea deplasării spre La Paz, dispăruse fără urme. Soarta celui care fusese un fotbalist încărcat de glorie, dar se dovedise un antrenor lipsit de glorie...

★

„Nu Pedernera este vinovat — scrie cunoscutul comentator brazilian, Alain Fontan în revista de specialitate, „France

ALBRECHT, una din gloriile fotbalului argentinian

Fotball" — **„...El nu putea, cu o lovitură de baghetă, să modifice cursul lucrurilor !"**

Despre ce lucruri este vorba ? La urma urmei, sezonul care a adus atîta amărăciune pe ţărmurile lui Rio de la Plata debutase sub cele mai favorabile auspicii : din 10 meciuri susţinute sub conducerea lui Humberto Maschio, reprezentativa Argentinei pierduse unul singur — 1–2 cu Chile, la Santiago.

Se pare că toată nenorocirea a plecat, însă, de la o... frondă a generalilor. Un militar a devenit mai mare peste sportul argentinian, „secretar al difuzării şi turismului", şi peste noapte a decretat, împotriva aparenţelor : treburile naţionalei merg prost, Maschio trebuie schimbat ! Şi rînd pe rînd, Ramon Ruiz, directorul naţionalei, doctorul Pittaluga, cel care studiase condiţiile adaptării la altitudine, au luat drumul destituirii sau demisiei.

Au urmat zile încerte, de contraziceri şi influenţe... Rulli a luat locul lui Rattin, Cocco a fost la dispoziţia clubului, Yazalde a devenit titular — toate sub mîna nefericitului Pedernera.

„Poate că nici Maschio n-ar fi realizat mai mult — conflictul dintre Estudiantes, River Plata, Bocca Juniors şi federaţia pare ireconciliabil — poate că şi cu el argentinienii ar fi rămas acasă, dar oricum el avea dreptul să încerce" — notează, nu fără justeţe, ziarul italian „Corriere dello Sport", lansînd o acuzare, voalată, la adresa conducerii federaţiei argentiniene.

Dincolo de asemenea explicaţii, aşezate mai departe sau mai aproape de realitate, adevărul rămîne trist pentru miile de suporteri sud-americani: Argentina nu s-a calificat, peruvienii lui Didi i-au concediat de la „mondiale" !

Era pentru prima oară cînd fotbaliştii argentinieni — recunoscuţi ca nedisciplinaţi, irascibili — nu dăduseră nici o dovadă a vulcanicului lor temperament, eliminarea lui Bazile, în meciul cu Bolivia, fiind pusă mai degrabă pe seama arbitrului... Era pentru prima oară cînd nici un jucător nu fusese alungat din cantonament... Era pentru prima oară cînd soccerul argentinian părea că-şi clădeşte, cuminte, departe de scandal, drumul spre ţara aztecilor. Dar n-a fost aşa... Poate că Argentina a pierdut aurul din picioarele unui Albrecht, Perfumo sau Rattin, poate că adversarii lor au ieşit din conul de umbră al anonimatului... Nu ştim... Neîndoios, însă, fotbalul argentinian a fost martorul multor greşeli, între care cel puţin demiterea lui Maschio pare să fi atîrnat greu în balanţa calificării.

Şi în fotbal, ca peste tot, greşelile se plătesc...

Ovidiu IOANIŢOAIA

16 ECHIPE ÎN TOUR DE L'AVENIR

PARIS, 4 (Agerpres). — La 11 septembrie se va da startul din oraşul Le Mans în cea de-a 9-a ediţie a tradiţionalei competiţii cicliste de amatori „Tour de l'Avenir" organizată de ziarele „l'EQUIPE" şi „LE PARISIEN LIBÉRÉ". Traseul măsoară anul acesta 1 913 km împărţiţi în 10 etape. Concurenţii vor traversa Normandia, Bretania, urmînd să sosească la 21 septembrie la Clermont-Ferrand. Vor participa la cursă 16 echipe între care selecţionatele Belgiei, României, Mexicului, Spaniei, Suediei etc. Fiecare formaţie este alcătuită din 8 ciclişti.

TURNEUL DE TENIS DE LA ANKARA

TÎNĂRUL TRAIAN MARCU SE AFIRMĂ

ANKARA, 4 (Agerpres). — În capitala Turciei au continuat întrecerile turneului internaţional de tenis rezervat juniorilor. În proba de simplu băieţi, Traian Marcu (România) l-a eliminat cu 6–3, 1–6, 6–2, 3–6, 6–3 pe turcul Ambar. Polonezul Merez l-a învins cu 6–3, 1–6, 6–3, 6–8, 6–2 pe maghiarul Taroczy.

sportul în lume

INTERVIU TELEFONIC DE LA NEW YORK

„EXAMENUL" DE LA FOREST HILLS A FOST TRECUT CU SUCCES !...

— este părerea lui GHEORGHE COBZUC, căpitanul echipei de tenis a României

Deoarece ştirile cu românii la Forest Hills se răriseră, iar ecourile „senzaţiei Năstase" dispăreau şi ele de pe textele agenţiilor de presă, am luat din nou calea telefonului, căutînd noi amănunte asupra şederii tenismanilor noştri dincolo de Ocean. Mai ales că zilele pînă la Challenge-round sînt tot mai puţine şi emoţiile aşteptării mai mari. Aveam, în plus, un loc liber printre rezultatele probei de mixt din open-ul new-yorkez, unde Ilie Năstase cu simpatica sa parteneră de la antipozi, blonda australiancă Kerry Melville, trebuiau să joace în turul doi.

La toate semnele de întrebare, ne-a răspuns — de la capătul celălalt al firului — căpitanul echipei române, antrenorul emerit Gheorghe Cobzuc, din camera sa de la Hotel McAlpine, New York.

— Cum i-ai găsit pe băieţi ?

— Sosind aci duminică, i-am găsit pe toţi cu un moral foarte bun — ne-a spus Gh. Cobzuc. Motivul, firesc, era frumoasa victorie a lui Ilie asupra campionului american Stan Smith, despre care vorbea toată lumea. Comentariilor laudative din presă li se adăugau aprecieri de culise foarte favorabile, din gura unor specialişti reputaţi. Cred că, indiferent de ce a mai urmat, putem considera „examenul" de la Forest Hills ca trecut cu succes !

— Năstase n-a putut smulge mai mult de la Ken Rosewall ?

— Asta e greu de spus. Iliuţă a jucat bine, cu multă ambiţie. Dar Rosewall e Rosewall... Precizia loviturilor sale de pe fund, timing-ul extraordinar, ca şi plasamentul la volé sînt, toate, de-a dreptul uluitoare. Cred, totuşi, că marele australian putea fi învins, dacă Năstase ar fi fost ceva mai mult ajutat de şansă în setul doi, cînd a condus cu 2–0 şi 3–1, după un break din start. Ken Rosewall ştia însă că va fi greu să reziste cinci seturi de luptă — în ritmul infernal impus de Ilie — şi s-a concentrat fantastic pentru a cîştiga acest set. L-a pierdut, totuşi, pe cel următor, dar după pauză, odihnit, a făcut exact ce trebuie pentru a pune capăt luptei. Este un tenisman extraordinar şi nu-i ruşine să pierzi la el...

— Dar la mixt, s-a mai jucat ?

— Ilie Năstase şi Kerry Melville au ca adversari, în turul doi, perechea Dick Crealy (Australia)—Virginia Wade (Anglia). Englezoaica, anul trecut învingătoare la simplu, este foarte bună. Partida a început sub semnul egalităţii, dar Crealy—Wade au luat conducerea cu 4–3. În acest moment a survenit o ploaie torenţială care a întrerupt partida. Nu ştiu dacă ea va mai fi reluată, fiindcă noi trebuie să plecăm neîntîrziat la Cleveland, unde sîntem aşteptaţi. Începem antrenamentele pe ciment, acomodare foarte necesară pentru finala „Cupei Davis".

— Cum se simte Ţiriac, după accident ?

— L-am găsit într-o stare satisfăcătoare. Sper că leziunea sa va fi vindecată complet înainte de jocurile cu americanii. El reia antrenamentele joi (n.r. ieri) şi va merge treptat pînă la intensitatea normală. Fără el, ar fi greu...

— Ce ştii despre echipa americană ?

— După victoria la Santana, a devenit titular sigur Arthur Ashe. El ar putea juca şi dublul. Am impresia că Graebner, după accident, nu va fi folosit. Ar juca totuşi Smith, sau chiar Pasarell. Au şi ei probleme destul de dificile, după cum se vede. Dar, în cîteva zile, lucrurile se vor lămuri şi vom avea noutăţi.

...Pe care le dorim, cît mai bune.

Rd. V.

Iată-l pe Ilie Năstase în timpul memorabilei sale partide cîştigată în faţa campionului american Stan Smith

Telefoto : A. P. — Agerpres

ÎN CAMPIONATELE INTERNAŢIONALE DE TENIS ALE S.U.A.

PLOAIA A ÎNTRERUPT TOATE JOCURILE

NEW YORK, 4 (prin telefon). — Din cauza unei ploi torenţiale care continuă să cadă de 48 de ore, organizatorii turneului „open" de tenis de la Forest Hills au hotărît amînarea tuturor meciurilor zilei. Programul întrecerilor urmează să fie prelungit pînă luni, cînd vor avea loc finalele.

Printre meciurile întrerupte se află şi importanta partidă din optimi de finală care opune pe australianul Tony Roche, cap de serie nr. 3, veteranului american Ricardo Pancho Gonzalez (nr. 13).

Balcaniada de baschet a seniorilor

ROMÂNIA ÎNVINSĂ DE GRECIA : 65–80

SALONIC, 4 (prin telefon). **În ziua a treia a Balcaniadei de baschet a avut loc, în faţa a 7000 de spectatori veniţi să-şi susţină echipa, întîlnirea dintre formaţiile Greciei şi României. Scor : 80—65 (40—34). Jocul a fost la început echilibrat, însă, apărarea om la om a grecilor, agresivă şi, uneori, dură, a incomodat atacul nostru care a ratat numeroase situaţii clare. În min. 9 scorul era 20—12 pentru Grecia. Apărarea presing aplicată de echipa română, în alcătuirea : Dimancea, Jekely, Czmor, Tarău şi Nosievici, nu a mai permis adversarilor să atace şi a reuşit ca, în minutul 18, să ajungă la un singur punct diferenţă. Dar, în această situaţie, Nosievici a ratat două aruncări cînd se afla singur sub coşul advers ! În repriza a II-a, baschetbaliştii noştri au jucat sub posibilităţi şi au permis echipei Greciei, care a avut în Krystoforu un realizator deosebit (28 puncte), să se distanţeze. Antrenorul Alexandru Popescu a folosit tot lotul, mai puţin Rühring — uşor accidentat. Au marcat : Nosievici (8), Albu (2), Dimancea (5), Dragomirescu (3), Jekely (8) Czmor (10), Diaconescu (8), Chivulescu (1), Novac (2), Tarău (14), Georgescu (4) pentru România, respectiv, Kolokitas (7), Tronzos (14), Gumas (7), Zupas (4), Barlas (2), Parisis (8), Peppas (2), Amerikanos (8), Krystoforu (28). Au arbitrat Cameo (Italia) şi Cziffra (Ungaria).**

Iugoslavia — Turcia 89—65 (36—28). **După o repriză în care echipa Turciei a evoluat bine, iar iugoslavii sub valoare, în partea a doua a jocului diferenţa de talie şi tehnică a echipei iugoslave a dus la o victorie categorică a acesteia. Au marcat Rajkovici (9), Ciosici (6), Maroevici (3), Jelovac (5), Tvetkovici (12), Kapicici (19), Cermak (9), Simonovici (7), Kristic (10) şi Plekas (9), pentru Iugoslavia, respectiv Kaplanoglu (8), Bocos (2), Poyrazoglu (8), Kozluka (2), Erdenay (9), Tahir (6), Guney (12), Toşin (4), Kuţe (6), Dedeoglu (2), Alp (6). Au arbitrat Chiraleu (România) şi Gologanov (Bulgaria).**

prof. Dragoş HADÎRCĂ
conducătorul lotului

NONA GAPRINDAŞVILI LA LUBLIN

Campioana mondială de şah Nona Gaprindaşvili împreună cu maestrele Alla Kuşnir şi Nana Aleksandria, au părăsit Moscova plecînd spre Lublin (Polonia) pentru a lua parte la cea de-a 4-a ediţie a olimpiadei feminine de şah pe echipe. Antrenorii echipei sînt maeştrii B. Gurgenidze şi A. Konstantinopolski.

Întrecerile celei de a XI-a Dinamoviade

(Urmare din pag. 1)

(3–0, 4–1, 1–1, 1–1) în favoarea dynamoviştilor. Realizatori: Lange 3, Rund 3, Hermans 3 pentru formaţia germană, respectiv Szemel 3 pentru cea poloneză.

Mult mai echilibrată ni s-a părut întrecerea dintre echipele Dozsa (Ungaria) şi Ruda Hvezda (Cehoslovacia). Superiori din punct de vedere tehnic şi tactic, avînd în Dömötor un excelent organizator, polo-iştii maghiari aveau după 3 reprize un avantaj suficient (6–2), pe care sportivii cehoslovaci, cu toată revenirea lor puternică din ultimul „sfert", nu au putut să-l refacă decît în parte. Scor final 6–4 (1–1, 2–0, 3–1, 0–2) pentru Dozsa. Au înscris : Csapo 3, Pinter, Borzsi, Csaszar de la învingători şi Tkac, Kalinka, Schmuck, Rienowski de la învinşi.

Clou-ul programului l-a constituit fără îndoială meciul dintre Dinamo Bucureşti şi combinata cluburilor Dinamo din U.R.S.S. Campioana României, serios handicapată de faptul că majoritatea jucătorilor au sosit în Capitală abia ieri dimineaţă, a luptat curajos în faţa unui team mult superior din punct de vedere fizic, masivii Cikvanaja, Kartasev şi Grişin reprezentînd la poarta lui Sesternev un zid foarte greu de trecut. Mai inventivi şi mai incisivi, bucureştenii s-au impus la începutul partidei. Blajec, la capătul unui splendid contraatac, a deschis scorul, iar Zahan, primind o minge ideală de la Kroner a mărit avantajul echipei sale (2–0). Disputa promitea să devină extrem de interesantă. A fost suficientă însă o greşeală a lui Novac, care i-a permis lui Cikvanaja, cu un şurub, să reducă din handicap (2–1), pentru ca în continuare jocul să devină confuz, nervos. Cei care şi-au stăpînit mai bine nervii au fost poloiştii sovietici ; ei au reuşit să egalezе prin Grişin (4 m) şi chiar să preia conducerea. Mai erau două minute de joc şi şansele surideau selecţionatei sovietice. Acelaşi Kroner însă a fost iniţiatorul unui contraatac surprinzător, care nu a putut fi oprit de adversari decît prin fault grav. Căpitanul bucureştenilor a executat calm şi precis lovitura de penalitate, restabilind egalitatea pe tabela de marcaj. Scor final : 3–3 (1–0, 1–1, 0–2, 1–0).

REZULTATE TEHNICE — 100 m liber (b) : E. SPIRIDONOV (U.R.S.S.) 55,8, L. Unger (R.D.G.) 56,0, M. Herzog (R.D.G.) 56,4, C. Csatlos (Ung.) 56,4, G. Risko (Ung.) 56,8, Z. Oprităescu (România) 57,8 ; 200 m liber (f) : R. KRAUSE (R.D.G.) 2:19,2, M. Törzs (Ung.) 2:19,6, Z. Dus (U.R.S.S.) 2:20,2, C. Kabelitz (R.D.G.) 2:20,8,... 7. G. Sovago (România) 2:30,9, 8. G. Gonos (România) 2:31,3 ; 100 m spate (b) : I. GROMAK (U.R.S.S.) 63,9, V. Dvorkin (U.R.S.S.) 64,3, T. Şerban (România) 66,0, P. Iankov (Bulg.) 66,1, T. Martonfy (Ung.) 66,8 ; 200 m spate (f) : T. LEKVEIŞVILI (U.R.S.S.) 2:34.2, T. Savelieva (U.R.S.S.) 2:36,7, J. Barany (Ung.) 2:37,9, P. Perko (Ung.) 2:39,8, C. Balaban (România) 2:39,9,... 8. C. Kokal (România) 2:43,4 ; 400 m mixt (b) : M. BORLOY (Ungaria) 4:53,8, A. Ioachimidi (U.R.S.S.) 5:01,3, R. Hradetzki (R.D.G.) 5:07,1, G. Davidov (U.R.S.S.) 5:07,2,... 9. L. Copcealău (România) 5:30,3 ; 100 m bras (f) : L. RUSANOVA (U.R.S.S.) 1:19,0, N. Petrova (U.R.S.S.) 1:21,0, C. Solsky (R.D.G.) 1:21,4, A. Svobodova (Cehoslovacia) 1:21,6, S. Markova (Cehoslov.) 1:23,0 ; 4x100 m liber (b) : DYNAMO (R.D.G.) 3:45,2, Dinamo (U.R.S.S.) 3:46,5, Dozsa (Ung.) 3:48,4, R. Hvezda (Cehoslovacia) 3:58,6, Dinamo Buc. 3:59,2, Gwardia (Pol.) 3:59,4, Spartak Lewski (Bulg.) 4:10,3.

Clasament după probele primei zile : 1. DINAMO (U.R.S.S.) 67 p, 2. Dynamo (R.D.G.) 42 p, 3. Dozsa (Ung.) 39 p, 4. R. Hvezda (Cehoslovacia) 12 p, 5. Dinamo Buc. 11 p, 6. Spartak-Lewski (Bulgaria) 3 p, 7. Gwardia (Polonia) 2 p.

★

Programul de astăzi : de la ora 9 : Dozsa — Gwardia şi R. Hvezda — Dinamo (U.R.S.S.) la polo ; de la ora 11.45 : serii la 100 m liber (f), 200 m liber (b), 100 m spate (f), 200 m spate (b), 400 m mixt (f), 100 m bras (b), 4x 200 m liber (b) şi 4x100 m liber (f) ; de la ora 16 : Dynamo. (R.DG.) — Dinamo Buc. şi Gwardia — R. Hvezda la polo ; de la ora 19 ; finalele la înot.

TURUL SLOVACIEI

Turul ciclist al Slovaciei a luat sfîrşit la Bratislava cu victoria alergătorului cehoslovac Bretislav Soucek urmat de compatriotul său Ladislav Bilo la 5:14.

ROMÂNIA VA GĂZDUI CAMPIONATELE BALCANICE DE BASCHET SENIORI, DIN 1970

Cu prilejul Congresului balcanic, a fost ales noul secretar permanent în persoana lui DIMITRI ARISTOVULOS (Grecia). Au fost aprobate, de asemenea, rapoartele campionatelor balcanice la baschet desfăşurate în anul 1968, precum şi raportul fostului secretar, Alexandr Boşkov (Bulgaria), asupra activităţii depuse.

Au fost stabilite datele campionatelor balcanice pentru anul 1970, după cum urmează : junioare : 20—22 august (în Bulgaria), senioare : 27—29 decembrie (în Bulgaria), juniori : 22—25 iulie (în Iugoslavia), SENIORI : în România, la o dată ce va fi stabilită ulterior.

PĂRTAŞI LA O ASCENSIUNE ÎN PAMIR

(Urmare din pag. 1)

dv în Pamir s-a datorat, în primul rînd, unei amabile invitaţii a organizatorilor acestei acţiuni. Totuşi, pentru un debut, credem că au fost şi alte raţiuni...

— Aşa este. În proiectele noastre figurează şi escaladarea unuia din marile vîrfuri din Himalaia, un „optmiar" cum spun alpiniştii. Mai înainte de a întreprinde o asemenea acţiune trebuia să cunoaştem care sînt condiţiile pe care le pune un munte ceva mai mic. Cum vîrful Lenin din Pamir are 7 134 m altitudine am dat curs invitaţiei secţiei de alpinism a „Profsportului" (de pe lîngă sindicatele sovietice). Totodată, experimentam un sac de dormit şi un costum special, realizate în străinătate după indicaţiile ing. Sorin Ciuli.

— Deci, în ciuda faptului că activitatea sa profesională îl solicită foarte mult, ing. Ciuli a rămas devotat muntelui.

— ...Şi un înflăcărat susţinător al proiectelor noastre de a urca, într-o zi, tricolorul românesc pe un vîrf de peste opt mii de metri.

— Să revenim, însă, la acest... prim pas în care aţi reuşit să atingeţi 7 134 m. A fost un examen deosebit de greu ?

— Fără-ndoială, n-a fost uşor dar, din moment ce am ajuns şi noi pe vîrf, poate că n-ar fi cazul să spun că a fost deosebit de greu. În orice caz, în expediţia noastră am avut alpinişti cu o bogată experienţă, ca ghizii profesionişti din echipa Austriei, ca francezul Jean Vernet, vest-germanii Toni Hiebeler şi Michael Schneider, care nu au reuşit să ajungă pînă la vîrf.

— Ne-aţi putea face o minicronică a acestei ascensiuni ?

— Cu plăcere. În primul rînd, trebuie să menţionez că expediţia din acest an a avut un caracter festiv. Ea a fost consacrată centenarului naşterii lui V. I. Lenin, debutînd, de altfel, cu o vizită la mauzoleul marelui dascăl al proletariatului unde participanţii la expediţie au depus o coroană de flori.

De la Moscova am fost transportaţi cu avionul pînă la Oş, un oraş extrem de pitoresc din valea Ferganei, unde am făcut cunoştinţă cu un climat torid dar şi cu ospitalitatea de neuitat a localnicilor.

De la Oş ne-am continuat drumul în autobuze special construite şi amenajate pentru această climă şi pentru drumurile în pantă accentuată. În mica aşezare **Teopli Kliuci**, am înnoptat într-o tabără amenajată pe un teren atît de frămîntat încît corturile au fost montate pe platforme sprijinite pe picioare de diferite mărimi, în funcţie de denivelările terenului.

A doua zi, ne-am îmbarcat în camioane cu dublă tracţiune care ne-au purtat mai departe, către Pamir. Am călătorit o zi întreagă prin pustiuri în care predomina fie culoarea roşie, fie un cenuşiu rece, selenar. În locul numit **Acik Taş**, la 3 600 m altitudine, ne-am instalat tabăra de bază, de plecare în asaltul asupra muntelui.

— Era un loc propice pentru organizarea unei tabere ?

— Da. Avea o deschidere mai mare şi cuprindea nu numai tabăra noastră cu un număr impunător de corturi ale participanţilor, cu alte corturi mai mari care găzduiau sufrageria, clubul, serviciul de prim-ajutor, bucătăria şi magazia de alimente, dar şi taberele altor expediţii, precum şi un teren de aterizare pentru elicoptere.

— Cum v-aţi organizat asaltul asupra muntelui ?

— Să ştiţi că în expediţia noastră, termenul asalt desemna ieşirile succesive, prin care ne-am apropiat de vîrful Lenin. Ultima parte a escaladei, în care am atins vîrful, s-a numit atac. Aş vrea să subliniez faptul că expediţia noastră n-a avut aspectul unui lung monom care urma cu stricteţe o călăuză versată. Nu. Ne-am format grupuri (cei ce eram mai puţini la număr) şi fiecare grup a abordat masivul pe unde i s-a părut mai lesnicios urcuşul. Noi, cei doi români — de exemplu — am alcătuit un grup cu doi alpinişti maghiari, cu un tînăr nepalez şi un experimentat alpinist sovietic. Italienii au format o echipă cu alpiniştii francezi, în schimb, bulgarii sau japonezii care veniseră cu cîte 5 alpinişti au acţionat singuri.

— Şi aţi început asalturile...

— Încă nu. Am făcut mai întîi o recunoaştere. Fiecare component al echipei a plecat într-o direcţie stabilită de comun acord. Revenind, seara, în tabără, ne-am confruntat observaţiile culese şi ne-am hotărît traseul. Noi am ales un traseu ce trecea prin pasul Razdelnaia.

— Acum, putem vorbi despre primul episod al ascensiunii ?

— Da. Grupul nostru şi-a luat echipamentul şi alimentele necesare şi a pornit, peste morena unui mare gheţar, urcînd apoi pînă la partea superioară a gheţarului. Aici, la 4 200 m, am instalat, pentru o noapte, mica noastră tabără, iar a doua zi am continuat urcuşul ajungînd la 5 200 m. Aici am săpat o grotă în gheaţă, am depozitat alimentele şi, apoi, ne-am retras la tabăra de bază. Timp de trei zile am stat în refacere şi d' pă un control medical minuţios am pornit în al doilea asalt. Ne-am oprit la grota noastră de la 5 200 m unde ne-am instalat corturile pe o avalanşă îngheţată. A doua zi, am prelungit asaltul nostru pînă la 5 900—6 000 de metri...

— Nu aveaţi altimetru ca să puteţi stabili precis cota la care aţi ajuns ?

— Ba da. Dar altimetrele noastre nu funcţionau decît pînă la 5 000 m... Aici am săpat o nouă grotă, pentru un depozit de alimente mai serios (avea să fie utilizat şi de grupul franco-italian). Am coborît, din nou, la bază unde am stat mai mult decît plănuisem căci sus, pe vîrf, a izbucnit o furtună electrică, fenomen destul de rar întîlnit, care a produs o panică serioasă printre cei surprinşi în perete.

Cum a revenit vremea bună am şi început al 3-lea asalt. Am înnoptat, rînd pe rînd, la popasurile noastre de la 5 200 m şi de la cca 6 000 m, iar în a 3-a zi am mai înălţat o dată cortul, la 6 500 m. A fost, de altfel, cortul instalat la cea mai înaltă cotă. Aici am petrecut două nopţi pentru ca, în ziua următoare, să trecem la ultimul episod al ascensiunii : atacul vîrfului.

Porţiunea de drum care a urmat a fost extrem de dificilă. Nu pentru că ne-ar fi pus probleme tehnice. Din acest punct de vedere, traseul era echivalent cu unul de gradul III din Carpaţi. Înaintam însă foarte greu din cauza pufoaicelor, a pantalonilor groşi, dar mai ales datorită atmosferei rarefiate care ne impunea să respirăm de 5—6 ori la fiecare pas...

Vîrful ni s-a înfăţişat ca un mic platou înclinat, acoperit de gheaţă eternă şi avînd, într-una din margini, un grup de stînci. Aici se aflau şi bustul şi un basorelief reprezentîndu-l pe V. I. Lenin. Am făcut fotografii, am fost filmaţi şi am început coborîrea căci se apropia înserarea.

— O dată ţelul atins, greul escaladei trecuse, nu ?

— Nu. Greul nu trecuse încă. Şi iată de ce : aproape toţi ne dozaserăm eforturile numai pentru urcuş, iar coborîrea care nu era de loc uşoară, traseul cuprinzînd numeroase treceri periculoase, ne solicita la maximum şi ne-a impus să mergem asiguraţi.

Atunci s-a produs alunecarea unuia din alpiniştii bulgari care, în urma loviturilor primite, avea să înceteze din viaţă peste noapte. Transportul lui pînă la bază s-a făcut cu preţul unor eforturi supraomeneşti, cu emoţionanta contribuţie a tuturor membrilor.

...La capătul expediţiei, am primit mica mărturie care atestă că am ajuns la 7 134 metri : însigna cu chipul lui Lenin, pe care scrie, în rusă, „Pik Lenina" şi care este numerotată pe verso.

— Ce număr are ?

— N-am reţinut exact. Iată... 890 !

— Aşadar, aveţi satisfacţia de a vă număra printre primii o mie de oameni care au păşit pe acest vîrf...

FOTBAL-MERIDIANE

● *Jocuri pentru „C.O.T."* ● *Eusebio nu renunţă la transfer...*

● *Glasgow Rangers în formă* ● *Întîlniri internaţionale*

● **În „Cupa oraşelor tîrguri", echipa belgiană Sporting Charleroi, jucînd pe teren propriu, a învins cu scorul de 2—1 (2—1) formaţia iugoslavă F. C. Zagreb. În aceeaşi competiţie, München 1860 şi Skeid Oslo au terminat la egalitate : 2—2 (1—0).**

● După şase etape, în campionatul Franţei conduce St. Etienne cu 11 p, urmată de Angers şi Red Star cu 8 p. Cîteva rezultate din etapa a şasea : St. Etienne — Strasbourg 3—0 ; Sochaux — Angers 1—1 ; Ajaccio — Red Star 2—2 ; Nîmes — Sedan 5—1 ; Nantes — Rennes 6—1.

● În primul meci al turneului internaţional de la San Sebastian s-au întîlnit formaţiile Dynamo Zagreb şi Real Sociedad. Victoria a revenit fotbaliştilor iugoslavi cu scorul de 2—0 (1—0).

● După o vacanţă de trei săptămîni, petrecută în Mozambic, celebrul jucător de fotbal Eusebio s-a înapoiat la Lisabona. După cum se ştie, contractul său cu echipa B .fica a expirat la 31 iulie şi Eusebio a refuzat să-l reînnoiască, întrucît conducerea clubului nu-i satisface pretenţiile financiare. Eusebio a declarat ziariştilor că speră ca diferendul său cu clubul Benfica să fie rezolvat în sensul aprobării unui transfer la un club din Italia sau Olanda.

● **La Köln s-a disputat meciul internaţional amical dintre echipa Israelului şi selecţionata de amatori a R. F. a Germaniei. La capătul unui joc echilibrat scorul a rămas egal : 1—1 (0—0).**

● **În campionatul scoţian, echipa Glasgow Rangers a învins cu scorul de 2—0 pe Aberdeen în vreme ce Kilmarnock a pierdut cu 2—4 (pe teren propriu) în faţa lui Celtic.**

La închiderea ediţiei

NICOLA PIETRANGELI VREA (DIN NOU) SĂ ABANDONEZE

ROMA, 4. — Multiplul campion italian de tenis Nicola Pietrangeli (35 ani) şi-a făcut cunoscută intenţia de a abandona definitiv sportul, pentru a se consacra cinematografului. El îşi va începe cariera de actor într-un film inspirat din lumea tenisului. Ultima sa apariţie în concurs va avea loc cu prilejul campionatelor Italiei programate între 21—28 septembrie la Verona.

Cum, însă, Pietrangeli a anunţat şi anul trecut că se retrage...

BASCHETBALIŞTII „ALL STARS" ÎNVINŞI ÎN POLONIA

VARŞOVIA, 4. — Selecţionata masculină de baschet a Poloniei a întrecut cu scorul de 71—68 (39—27) formaţia americană „All Stars", într-un meci desfăşurat la Katowice.

ATZORI ŞI-A PĂSTRAT CENTURA

COSENZA, 4. — Boxerul italian de categorie muscă Fernando Atzori şi-a păstrat titlul de campion european învingîndu-l la puncte în 15 reprize pe francezul Karama Diop.

SULIŢA LUI NEVALA ATERIZEAZĂ LA 87,44 m!

HELSINKI, 4. — Cu prilejul unui concurs internaţional de atletism desfăşurat la Imatra (Finlanda), recordmanul mondial în proba de aruncarea suliţei, finlandezul Pauli Nevala, s-a clasat pe primul loc cu rezultatul de 87,44 m. Proba de 5 000 m s-a încheiat cu victoria lui Juha Vaetainen (Finlanda) cronometrat cu timpul de 13:50,0.

Tiparul I.P. „Informaţia", str. Brezoianu nr. 23—25, Bucureşti

40368